

- A Bíróság helyezze hatályon kívül a fellebbezés alatt álló ítélet rendelkező részének 1., 3. és 4. pontját, következésképpen pedig
- biztosítson a fellebbező részére megfelelő kártérítést az okozott nem vagyoni és vagyoni kár miatt;
- biztosítson a fellebbező részére megfelelő kártérítést a FRA vele szembeni becsületsértő kijelentéseinek a következményeihez kapcsolódóan, valamint a szakmai és jóhírnevét ért kár miatt;
- a FRA-t kötelezze az elsőfokú és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

- 1) Első jogalapjával a fellebbező téves jogalkalmazásra, az új jogalap, valamint az eljárási szabályzat 85. cikke értelmében előterjesztett bizonyítékok elfogadhatóságával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibára, a meghallgatáshoz való jog megsértésére, a tisztességes tárgyalás hiányára, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében előírt hatékony bírói jogvédelem elvének a megsértésére, a jogok korlátozására, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének a megsértésére hivatkozik.
- 2) Második jogalapjával a fellebbező téves jogalkalmazásra, az 1049/2001 rendelet <sup>(1)</sup> 2. cikke (3) bekezdésének az állítólagos megsértéséhez kapcsolódó kártérítési keresete 112., 115–117., 126., valamint 140–142. pontjával kapcsolatos nyilvánvaló értékelési hibára, az EJEE 8. cikkének a megsértésére, a Bavarian Lager ítélet <sup>(2)</sup> 63–65. pontjának a megsértésére, a fellebbező személyes adatainak eredetileg *erga omnes* részleges, majd teljes nyilvánosságra hozatala tekintetében az indokolási kötelezettség megsértésére, az uniós jogalkotó által az 1049/2001 rendelet és a 45/2001 rendelet <sup>(3)</sup> között teremtett jogi egyensúly megsértésére, valamint a Bavarian Lager ítélet megsértésére hivatkozik.
- 3) Harmadik jogalapjával a fellebbező az eljárási szabályzat 134. és 135. cikkének, az indokolási kötelezettségnek, a költségekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatnak a megsértésére, a jogok korlátozására, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartája 52. cikkének a megsértésére hivatkozik.
- 4) Negyedik jogalapjával a fellebbező az eljárási szabályzat 66. cikkének az állítólagos megsértésére, a T-838/16. sz. ítéletből eredő bizonyos érzékeny információk kihagyása iránti kérelem elutasítására, az ítélet ezt követő túlzó megfogalmazására, valamint az ötödik tanács jogellenes összetételére hivatkozik, ugyanis nem volt lehetőség kibővített összetételű tanácsban dönteni vagy hatékonyan szavazni.

<sup>(1)</sup> Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

<sup>(2)</sup> 2010. június 29-i Bizottság kontra Bavarian Lager ítélet (C-28/08 P, ECLI:EU:C:2010:378).

<sup>(3)</sup> A személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.).

**A Törvényszék (ötödik tanács) T-762/15. sz., Sony és Sony Electronics kontra Bizottság ügyben 2019. július 12-én hozott ítélete ellen a Sony Corporation, Sony Electronics, Inc által 2019. szeptember 20-án benyújtott fellebbezés**

**(C-697/19. P. sz. ügy)**

(2019/C 383/59)

Az eljárás nyelve: angol

### Felek

Fellebbezők: Sony Corporation, Sony Electronics, Inc (a továbbiakban: Sony vagy fellebbezők) (képviselők: N. Levy ügyvéd, R. Snelders ügyvéd, E. M. Kelly Solicitor)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

## A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás költségeit is.

Vagylagosan, amennyiben az ügy állása nem teszi lehetővé a Bíróság általi határozathozatalt, a fellebbezők tisztelettel azt kérik, hogy a Bíróság:

- az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez;
- az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

## Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők négy jogalapra hivatkoznak.

Első jogalap: a Törvényszék tévedett, amikor a határozatban (az AT.39639 – „optikailemez-meghajtók”-ügyben hozott C(2015) 7135 final bizottsági határozat) foglalt indokolást a saját indokolásával helyettesítette.

- A határozat azon a megállapításon alapult, hogy a fellebbezők »több különálló jogsértésben« vettek részt, amelyeket egységes és folyamatos jogsértésként is lehetne minősíteni. A Törvényszék elismerte, hogy a határozatban állított egyedi kapcsolatfelvételek közül nem mindegyiket bizonyították be.
- Be nem bizonyított kapcsolatfelvételek nem eredményezhetik az EUMSZ 101. cikk (1) bekezdésének megsértését. A Törvényszék mindazonáltal helybenhagyta az egységes és folyamatos jogsértésre vonatkozóan a határozatban tett megállapítást azon az alapon, hogy e nem bizonyított kapcsolatfelvételek általában véve a »bizonyítékok [olyan] összességének« részét képezik, amelyekre a Bizottság támaszkodhat. A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a határozat indokolását a saját indokolásával helyettesítette.

Második jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az egységes és folyamatos jogsértésben való, a fellebbezők terhére rótt időszakban történő részvétel megállapítását korlátozottabb számú kapcsolatfelvételek alapján hagyta helyben, mint amelyeket a határozatban azonosítottak.

- A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Sony folyamatosan részt vett az állítólagos jogsértésben, 2004. augusztus 23. és 2006. szeptember 15. között, annak ellenére, hogy elfogadta, hogy volt egy hozzávetőleg nyolc hónapos időszak, amelynek vonatkozásában a Bizottság elmulasztotta bizonyítani, hogy sor került volna bármi olyan versenyellenes kapcsolatfelvételle, amelyben a Sony is érintett volt.
- A Törvényszék érvelése belső ellentmondásokat tartalmaz, amennyiben elfogadja, hogy több mint hat hónapon keresztül nem voltak olyan bizonyított kapcsolatfelvételek, amelyekben a Sony érintett lett volna, ugyanakkor azt is megállapítja, hogy e kapcsolatfelvételekre „két- vagy háromhavonta” került sor.

Harmadik jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor egy egységes és folyamatos jogsértést akként kezel, mint amely szükségképpen magában foglalja különálló jogsértések sorozatát.

- A Törvényszék elmulasztotta megállapítani, hogy a Bizottság megsértette a Sony védelemhez való jogát, annak ellenére, hogy a Bizottság a határozatban megállapította – anélkül, hogy a kifogásközlésben ezt korábban állította volna –, hogy az állítólagos magatartás nem csupán egységes és folyamatos jogsértésnek minősül, hanem több különálló jogsértésnek is.
- A Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság megfelelően megindokolta annak megállapítását, hogy a Sony több különálló jogsértést követett el.

Negyedik jogalap: a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, megsértette az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét, továbbá elmulasztotta az indokolást, amikor helybenhagyta, hogy a Sonyval szemben ugyanazon bevételek alapján szabják ki a bírságot, mint amelyek a Lite-Onnal szembeni külön bírság alapját képezték.

- A Törvényszék megsértette a bírságkiszabási iránymutatásban foglalt azon elvet, amely szerint az eladások értékének „tükröznie kell a jogsértés gazdasági jelentőségét”, valamint „a jogsértésben részt vevő egyes vállalkozások egymáshoz viszonyított súlyát”, továbbá megsértette az egyenlő bánásmód és az arányosság elvét.
- A Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét, mivel nem érintette megfelelően azt az érvet, amely szerint a kettős számítás megnövelte a jogsértés gazdasági jelentőségét.
- A Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor elutasította a fellebbezők azon érvét, amely szerint a Bizottság elmulasztotta megindokolni a kialakult gyakorlatától való eltérést.

**A Törvényszék (ötödik tanács) T-763/15. sz., Sony Optiarc és Sony Optiarc America kontra Bizottság ügyben  
2019. július 12-én hozott ítélete ellen a Sony Optiarc, Inc és a Sony Optiarc America, Inc által  
2019. szeptember 20-án benyújtott fellebbezés**

(C-698/19. P. sz. ügy)

(2019/C 383/60)

Az eljárás nyelve: angol

## Felek

*Fellebbezők:* Sony Optiarc, Inc, Sony Optiarc America, Inc (a továbbiakban: Sony vagy fellebbezők) (képviselők: N. Levy ügyvéd, R. Snel-ders ügyvéd, E. M. Kelly Solicitor)

*A másik fél az eljárásban:* Európai Bizottság

## A fellebbezők kérelmei

A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
- adjon helyt az első fokon előterjesztett kereseti kérelmeknek;
- a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, ideértve az elsőfokú eljárás költségeit is.

Vagylagosan, amennyiben az ügy állása nem teszi lehetővé a Bíróság általi határozathozatalt, a fellebbezők tisztelettel azt kérik, hogy a Bíróság:

- az ügyet utalja vissza a Törvényszékhez;
- az elsőfokú eljárás és a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg ne határozzon.

## Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők négy jogalapra hivatkoznak.

Első jogalap: a Törvényszék tévedett, amikor a határozatban (az AT.39639 – „optikailemez-meghajtók”-ügyben hozott bizottsági határozat) foglalt indokolást a saját indokolásával helyettesítette.

- A határozat azon a megállapításon alapult, hogy a fellebbezők »több különálló jogsértésben« vettek részt, amelyeket egységes és folyamatos jogsértésként is lehetne minősíteni. A Törvényszék elismerte, hogy a határozatban állított egyedi kapcsolatfelvételek közül nem mindegyiket bizonyították be.